

Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze studie in delen te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

**een kerk bepaalt niet wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen**

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”. Bijbelstudie 214.

Broeders en zusters laten wij het Woord openen en lezen **Psalm 84**. *“Voor de koorleider. Op de Gittit. Van de Korachieten. Een Psalm.*

Hoe liefelijk zijn uw woningen, o Here der heerscharen! Mijn ziel verlangt, ja smacht naar de voorhoven des Heren; mijn hart en mijn vlees jubelen tot de levende God. Zelfs vindt de mus een huis, en de zwaluw een nest voor zich, waar zij haar jongen neerlegt: uw altaren, o Here der heerscharen, mijn Koning en mijn God.

Welzilig zij die in uw huis wonen, zij loven U gestadig. Welzilig de mensen wier sterkte in U is, in wier hart de gebaande wegen zijn. Als zij trekken door een dal van balsemstruiken, maken zij het tot een oord van bronnen; ook hult de vroege regen het in zegeningen. Zij gaan voort van kracht tot kracht en verschijnen voor God in Sion.

Here, God der heerscharen, hoor mijn gebed, neem het ter ore, o God van Jakob! O God, ons schild, zie en aanschouw het aangezicht van uw gezalfde. Want één dag in uw voorhoven is beter dan duizend (elders); ik wil liever staan aan de drempel van het huis mijns Gods dan verblijven in de tenten der goddeloosheid.

Want de Here God is een zoon en schild, de Here geeft genade en ere; het goede onthoudt Hij niet aan hen die onberispelijk wandelen. Here der heerscharen, welzilig de mens die op U vertrouwt”.

Ik wil u wijzen op de profetische plaats die deze Psalm inneemt. De **83° Psalm** spreekt namelijk van een gebed in grote nood van het volk Israël om hulp tegen zijn vijanden. Vele volkeren die rondom het land Israël liggen, vallen het aan en willen met elkaar Israël uitroeien (**vers 5 Psalm 83**): *“Komt, laten wij hen als volk verdelgen, zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht”.*

In de **85° Psalm** zien we hoe Israël een gebed tot God roept voor het herstel van Israël. En in deze profetische tijd leven wij weer: wij zien hoe deze **83° Psalm** zijn vervulling krijgt, hoe Israël aan alle kante aangevallen wordt om het als volk te verdelgen en opdat aan de naam Israël niet meer gedacht zal worden. Het uiteindelijke herstel van Israël moet er komen en dat is als het zich waarachtig gaat bekeren tot de levende God en dan ook de Messias aanvaardt.

Tussen deze twee **Psalmen, 83 en 85**, vinden we ineens een pelgrimslied, de **84° Psalm**. Zijn er dan pelgrims in de profetische tussentijd waarin Israël in de druk is tot het herstel van Israël komt? Ja, daar is een gelovig overblijfsel, een heerlijke uitgeroepen Gemeente door God geroepen uit Jood en heiden, de Gemeente van Jezus, die Zijn lichaam is en die in deze tijd als reizende pelgrims door nood en druk heen gaat. Zo is het ook voor ons als kinderen Gods, gelovigen in Jezus. We weten vanaf de dag dat wij tot bekering en geloof gekomen zijn in Jezus dat we hier vreemdelingen en bijwoners zijn geworden en deze wereld voor ons een dorre en verschrikkelijke woeste plaats is waar we doorheen moeten trekken naar dat land van belofte.

Dit pelgrimslied is een wonderbare profetie, die ons laat zien dat de Gemeente aan het eind van haar pelgrimsreis in deze steeds toenemen boze wereld gaat komen en dat die pelgrimsreis steeds zwaarder en moeilijker zal gaan worden.

Het **zevende vers van Psalm 84** zegt: *“Als zij trekken door een dal van balsemstruiken”.* In het Hebreeuws staat daar het woord *“bacha”* en sommige vertalingen, onder andere de Engelse, hebben dat ook zo laten staan *“het dal van bacha”*. Letterlijk vertaald betekent het *“een dal van tranen”, “een jammerdal”*. Voordat deze pelgrims (en dat is in profetische zin dus nu ook de Gemeente) uiteindelijk zullen aankomen in het huis met de vele woningen, waar de Heer ons een plaats heeft bereid, moeten we nog trekken door dat jammerdal, een dal van veel tranen en strijd, want daar spreekt het woord balsemstruiken of woestijnstruiken van. Het is een dorre plaats.

Maar eerst wil ik u laten zien, hoe deze hele **Psalm** een pelgrimslied is, een gedicht op muziek gezet, dat beschrijft de ervaringen en de omstandigheden van de gelovige pelgrim die hij, trekkend door deze wereld, door deze dorre plaats, zal ervaren en meemaken. Daarom is deze **Psalm** zo kostbaar en geeft hij zulke heerlijke perspectieven, waarin we ten volle onze bemoediging en vertroosting kunnen vinden en versterkt worden.

Deze **Psalm** begint al met *“Hoe lieflijk zijn uw woningen”*. In de grondtekst staat *“tabernakelen”* of *“tentwoningen”*. Hier zien we dat deze Psalm dichter aan de veertigjarige woestijnreis van Israël denkt, aan hoe zij door de woestijn moesten trekken, die dorre plaats, maar dat daar de Tabernakel in hun midden was, die tentwoning Gods, die altijd vooraf ging om hen de weg te wijzen.

Ook was daar in het bijzonder de Verbondsark, die op de schouders der priesters werd gedragen en hen met de wolkkolom voorging om hen de weg te wijzen van pleisterplaats tot pleisterplaats, zodat de weg nooit te zwaar werd en ze van tijd tot tijd een nieuwe rustplaats vonden, een plaats van verkwikking totdat de lange pelgrimstocht ten einde was en men in het beloofde land kwam.

Deze Psalmist, deze dichter door de Heilige Geest, zegt niet *“uw tabernakel”* maar *“uw tabernakelen”*. *“Hoe lieflijk zijn uw woningen, o Here der heerscharen”*, meervoud dus.

De Heilige Geest laat ons hier een perspectief zien hoe die tentwoning, eigenlijk een afbeelding is van iedere ware gelovige: zolang wij hier in deze aardse tent, deze aardse tabernakel wonen moet dat een woning zijn van de Allerhoogste, een tentwoning van de Here, die daar in woont, door het geloof in Hem door de Heilige Geest.

Daarom is dit pelgrimslied een lied voor de Gemeente in deze eindtijd, waar we gekomen zijn aan het laatste deel van onze pelgrimsreis. Als we werkelijk door dit jammerdal willen komen en veilig aan de Hemelse kust willen landen, dan moet de Heer zeer zeker in ons zijn en Hij moet woning in ons gemaakt hebben, in ons hart, in onze geest, ziel en lichaam. Want het gaat hier om de totale mens, die jubelt tot de levende God.

De Psalmist schrijft in **vers 3**: *“Mijn ziel verlangt, ja smacht naar de voorhoven des Heren; mijn hart (het centrum van onze geest) en mijn vlees (ons lichaam) jubelen tot de levende God”*. Wij zien hier tussen deze twee **Psalmen** een volk dat de levende God kent omdat die levende God bij hen en in hen woont. Dit is als Israël zich nog in een niet wedergeboren staat bevindt en onder zware druk staat.

De Psalmist schrijft *“Hoe lieflijk zijn de woningen”*. Hij gaat niet beschrijven waaruit die liefelijkheid bestaat, hij kan alleen maar uitroepen *“hoe lieflijk zijn Uw woningen”*, dat wil zeggen, alleen diegene kan het verstaan in wie Jezus woning heeft gemaakt, die een persoonlijke relatie met Hem heeft, wiens omgang met de Here is, een dagelijkse verborgen omgang, een heerlijke levensgemeenschap.

Onze mond kan niet beschrijven hoe heerlijk en lieflijk dat is en het zal ook voor iedere gelovige persoonlijk en nieuw zijn. Daarom is deze **Psalm** ook heel persoonlijk, ondanks het feit dat het een pelgrimslied is voor de hele groep pelgrims, ieder ervaart het op zijn eigen wijze. *“Hoe lieflijk zijn Uw woningen, Uw Tabernakelen”*.

Dan komen we tot het volgende: *“O, Here der Heerscharen”*! In deze **Psalm** wordt *Jaweh* of *Jehova*, de Here aldoor aangeropen met de toevoeging *“Zebaoth”*. *“Here der legerscharen Gods”* is het eigenlijk en dat is niet toevallig.

Altijd als Israël in grote nood is en overweldigd dreigt te worden door zijn vijanden, keert het zich tot God als de *“Jaweh der legerscharen Gods”*. Met andere woorden: wij kunnen die vijand niet overwinnen, daarvoor zijn we te krachteloos en met te weinigen. *“Maar U zijt onze sterkte en U zult voor ons strijden”*.

Hoe heeft Israël dat ervaren bij de bevrijding uit Egypte van de machtige Farao met zijn geweldige legers; wat kon dat kleine slavenvolk daar tegen doen, maar God streed voor hen. Als ze uitgeleid zijn door dat gericht van God en door dat geslachte lam en het bloed dat aangebracht was, dan bewerkt God het zo dat het voor altijd bij hen zal blijven.

Dan krijgt Farao er spijt van dat hij ze heeft laten gaan en hij gaat met zeshonderd strijdagens

hen achterna, haalt hen in en tracht hen te omsingelen. Israël komt in grote angst en beven, maar dan moet het leren: ***“wees niet bevreesd, want de strijd is niet de uwe maar de strijd is van de Here; gij zult stil zijn, Ik zal voor u strijden”***. En we weten wat er dan gebeurt: een radicale overwinning als ze door de zee trekken.

Ook nu is er weer een grote nood, zeker voor de Gemeente die gaat en staat in deze wereld, die steeds bozer en meer demonischer wordt en waar Gods kinderen steeds meer worden aangevalen. Over Christenvervolging moeten we niet verbaasd zijn, want de antichrist, de duivel weet dat zijn tijd kort is. Wij trekken nu door een dal van jammer en tranen heen, maar we zullen meer dan overwinnaars zijn door Hem, als we maar in Hem blijven. Daar getuigt dit pelgrimslied van.

Dat we dit wonderbare profetisch gedicht mogen zingen met ons hart, onze geest en onze ziel en in gedachten houden bij al onze strijd! Want het volgende vers zegt: ***“Mijn ziel verlangt, ja smacht naar de voorhoven des Heren; mijn hart en mijn vlees jubelen tot de levende God”***.

We weten niet wie de dichter is van deze Psalm. Er staat hier van de Korachieten, maar dat moet zijn voor de Korachieten, de zingende afdeling van de priesters. Toch doet het ons sterk denken aan een Psalm van David. Wie denkt bij niet aan ***Psalm 42:2-3 “Gelijk een hinde, die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U o God. Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God”***. En aan ***Psalm 63: “O God, Gij zijt mijn God, U zoek ik, mijn ziel dorst naar U, mijn vlees smacht naar U”***. Ook hier de totale mens. ***“mijn vlees smacht naar U, in een dor en dorstig land, zonder water”***.

Dat is nu het dal waarvan ***Psalm 84*** spreekt. En daar overheen ziet hij ***Psalm 63:3 “Zo heb ik U in het heiligdom aanschouwd, ziende Uw sterkte en Uw heerlijkheid”***.

Daardoor kon hij door dat dal heen komen, hij zag niet op de omstandigheden, op die dorre plaats, maar hij zag op dat heerlijk einddoel waartoe God hem zelf riep. Van daar het 4^e vers ***Psalm 84 “Zelfs vindt een mus een huis en de zwaluw een nest voor zich”***.

Ook hier weer iets van David, want in enkele Psalmen vergelijkt hij zichzelf met vogels; een vogel is immers vliegend en trekkend en zo is eigenlijk ook de ware pelgrim. Hier hebben we nog geen blijvende plaats van rust. Een zwaluw is een onrustige vogel en zo is ook de gelovige, als een vliegende trekkende vogel die nog geen blijvende rustplaats heeft gevonden.

Maar toch: ***“Zelfs vindt de mus een huis, en de zwaluw een nest voor zich, waar zij haar jongen neerlegt: bij uw altaren, o Here der heerscharen, mijn Koning en mijn God”***.

De Psalm dichter zegt ***“ja, ook die vogel vindt een plaats bij Uw altaren”***. Zo is het ook voor mijzelf, als mijn hart maar een altaar voor U mag zijn, als ik mijn wil, mijn geest en mijn ziel maar op dat altaar leg voor U, dan zijt Gij daar ook, dan is mijn hart een woning van U en dan heb ik bij U een schuilplaats.

Zo zorgde ook God ervoor dat het voor Israël in die veertig jaren door de woestijn nooit te moeilijk werd, want het was een zware tocht in de brandende zonnehitte met vele gevaren, maar nooit werd een dagtocht te lang, want de ark ging voorop, dat wil zeggen de Heer, die was bij hen in de Tabernakel en die liet hen nooit verder gaan dan ze aankonden

Hij koos voor hen weer een nieuwe rustplaats uit waar ze zich konden legeren en het Altaar dat daar werd opgericht was in de Tabernakel, om van de vermoeienis uit te rusten. Als ze dan weer verder konden was het de Heer die het sein voor het optrekken gaf, dan ging de wolkkolom weg van de Ark en dan wisten ze dat ze weer verder gingen, totdat de pelgrimstocht teneinde was. Zo zegt hij: ***“uw altaren o Here der Heerscharen, mijn Koning en mijn God”***.

Dan is er nog een climax in het ***vijfde vers: “Welzalig zij die in uw huis wonen, zij loven U gestadig”***. Enkelvoud, niet woningen. Ja, het is heerlijk en ook absoluut noodzakelijk dat de Heer woning in ons heeft gemaakt, want als Jezus niet in ons is dan zijn we nog verloren. Als de Geest van het Zoonschap niet in ons is behoren we Hem niet toe.

Maar er kan nog iets heerlijkers bij: niet alleen wil de Heer u en mij tot Zijn tentwoning hebben, maar Hij wil ons met elkaar tot Zijn heilige Tempel maken, een woonstede Gods in de Heilige Geest, dat wil zeggen dat wij niet alleen de Heilige Geest ontvangen, maar dat de Heilige Geest ons ontvangt en dat we zo vervuld zullen worden met alle volheid Gods als op de Pinksterdag.

Dat is noodzakelijk, willen we blijmoedig voorwaarts kunnen gaan, blijmoedig de pelgrimstocht in dit jammerdal volhouden, niet al zuchtend maar jubelend om de overwinningen die Hij geeft. Dat kan alleen als we in Hem blijven en Hij in ons, als we dagelijks van uur tot uur onze gemeenschap met Hem onderhouden, als we voortdurend een persoonlijke relatie hebben met Jezus, een voortdurende omgang, zodat we Hem steeds meer leren kennen.

Voor deze pelgrim hangt alles ervan af of hij zijn pelgrimsreis maakt in de kracht en de sterkte van zijn God, die zijn Leidsman is. **Vers 12** zegt: *"Want de Here God is een zon en schild"*. Dat wil zeggen een heerlijke verwarmende bron van kracht en van licht, maar ook een beschermend schild tegen alle machten van de hel, alle boosheden van deze wereld die ons aan willen vallen.

Hij wil ons meer dan overwinnaars doen zijn door Hem die ons Zijn kracht schenkt. De Here God is een zon en schild, Hij geeft genade op genade, onder elke omstandigheid is er genade genoeg en is er daarom kracht genoeg en blijdschap en vrede.

De Heer geeft genade aan Zijn kind dat zich ten volle toevertrouwd aan Hem en op Hem bouwt, dat ten volle in Hem rust en daarom nooit beschaamd uitkomt. Het goede onthoudt Hij niet in dit tranendal aan hen die onberispelijk wandelen, want daar gaat het om dat we iedere dag weer opnieuw wandelen met de Heer, wandelen met onze grote Overwinnaar en overste Leidsman en Voleinder des geloofs en dat kan alleen in het geloof.

Het geloof is hier de belangrijkste factor voor de pelgrimsreiziger, want zonder geloof kunnen we Hem niet welgevallig zijn, zonder geloof ontvangen we niets, maar in het geloof ontvangen we alles en meer dan we nodig hebben.

Het geloof is voor de gelovige pelgrim reiziger in deze eindtijd eigenlijk hetzelfde als dat waarmee een vliegtuig uitgerust is, namelijk met radio en radar aan boord, waardoor er voortdurend contact is met de commando toren, die gelegen is op de veilige haven, want wat er ook komt het vliegtuig, zijn bestuurder, krijgt alle berichten door over de weersomstandigheden en al zou er bij het naderen van de luchthaven nog zo'n dichte mist zijn of laag hangende bewolking, hij kan als het ware rustig het stuur overgeven aan de co-piloot, dat wil zeggen via radar en radio krijgt hij precies de richting aangegeven om veilig te landen.

Het is wel een zwakke vergelijking met een levend geloof dat ons verbindt met de levende God, Hij die is aan de rechterhand Gods, maar die ook in ons is, die ons leidt al de dagen tot aan de voleinding van dit tijdperk.

Dat is Zijn belofte: *"Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld. Ik zal u niet begeven, Ik zal u geenszins verlaten"*. Hij is onze overste Leidsman die precies de weg weet, want Hij is immers de Levende weg, die ons brengt tot aan het Vaderhart van God in het Vaderhuis. Hij leidt ons door de Heilige Geest.

Daarom is het zo nodig dat we dit levende geloof onderhouden door een persoonlijke relatie met Hem te hebben, want door dit levende geloof met Hem blijven we vervuld met de Heilige Geest, zijn we in een directe verbinding met Hem wiens oog op ons is en wiens hand ons leidt. Hoe doen we dat?

Allereerst door het levend blijvend Woord van God, het geloof is een gave, een geschenk van God. Paulus zegt zo duidelijk in **Rom 10:17** *"Het geloof is dan het geloof uit het horen door het woord van Christus"*. Het geschreven Woord vertelt ons alles van Jezus en beschrijft Hem zodat we Hem steeds meer leren kennen.

Als wij dat geschreven Woord ons eigen maken, steeds de Schriften onderzoeken die van Hem spreken, dan kan het niet anders of het gaat in vervulling wat Jezus Zelf zegt: **“Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. En dit zeide Hij van de Heilige Geest”**.

Als wij geloven in de Christus der Schriften zal die Christus der Schriften ook door dat Woord meer woning in ons maken, steeds meer gestalte in ons krijgen, dan zal dat geschreven Woord in u en mij vlees worden, zodat Hij tenslotte alles in u en mij wordt: Jezus alles in allen.

Dan hebben we niets te vrezen in dit tranendal, want dan zien we dat heerlijke perspectief, dan zien we reeds Jezus. Dat vliegtuig ziet, ook al is het ver nog van de veilige haven en al is het nog zo dicht bewolkt, via de radar en hoort via de radio dat hij nadert en dat is nog maar een menselijk ding dat falen kan, maar Hij die ons leidt faalt nooit.

Heerlijk als we in zo'n levende verbinding met Hem staan. Door dit geloof gaan we verder met geweldige kracht. Daarom staat in **vers 5 “Welzalig zij die in uw huis wonen”**. Als we zo door dit levende geloof met de levende God en met de levende Heer innig verbonden zijn, dan worden we met Hem vervuld en dan gebeurt wat de Heer Zelf beloofd heeft in **Joh. 14:23 “Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem woning”**.

“Wij”. Twee verzen daarvoor spreekt Jezus in de Ik vorm: **“blijf in Mij, gelijk Ik in u”**. Bij de bekering komt Hij in ons wonen met de Geest van het Zoonschap, maar dan wil Hij met al Zijn volheid in ons komen, want in Hem woont alle volheid van God zelf lichamenlijk.

Wij hebben die volheid verkregen in Hem en als wij Zijn Woord onderhouden, lief hebben en onderzoeken, dan hebben we deze beloften die nooit falen: **“want zovele beloften Gods er zijn ze zijn in Jezus ja en amen”**.

Als we Zijn Woord liefhebben en onderhouden, zullen we geliefd worden ook door de Vader. **“Wij”**, God de Vader en God de Zoon zal door God de Heilige Geest woning in ons komen maken. Al gaan we door een jammerdal heen en zijn de uiterlijke omstandigheden tranen, moeite en strijd: **“Zij loven U gestadig” (Psalm 84:5b)**, ondanks alle strijd is daar een loflied in het hart en de mond, in geest en ziel een lofprijzing en aanbidding voor Hem, want juist in die moeite leren we Hem pas goed kennen, merken we wat een machtige Heiland en Almachtige Heer we bezitten.

Wat een almachtig God Hij is, die ons nooit in de steek laat, maar ons bij elke beproeving te hulp komt, zodat wij Zijn machtige arm leren kennen, Zijn liefde die nooit verzaakt.

Zijn genade die steeds meer dan genoeg is en dan kunnen we jubelen ondanks de tranen doen we schreien. Want **“in Hem zijn wij meer dan overwinnaars”**, door Hem die ons Zijn kracht schenkt daartoe. **“Zij loven U gestadig”** en dan staat er **“sela”**, denkt daar maar eens over na.

Extra informatie: In het bijbelboek Psalmen komt het Hebreeuwse woordje **sela** maar liefst eenenzeventig keer voor. Het is daarmee tamelijk bekend. Onduidelijk is echter wat het woord precies betekent.

Vermoed wordt dat het om een oude liturgische of muzikale aanwijzing gaat, die vroeger duidelijk maakte hoe een psalm op een bepaalde plek gezongen moest worden. Volgens een oud Hebreeuws woordenboek betekent **sela** dan ook iets als herhaling of verandering van toon. Hoe het begrip precies geduid moet worden blijft echter onduidelijk.

Theorieën. Volgens Aquila van Sinope, die het Oude Testament in de tweede eeuw vanuit het Hebreeuws naar het Grieks vertaalde, zou het woord wijzen op een liturgische zegen. Kerkleraar Hippolytus van Rome suggereerde rond dezelfde tijd dan weer dat met **sela** een verandering in ritme of melodie werd aangeduid. Aangezien het woord ook aan het eind van enkele Psalmen voorkomt, worden vaak twijfels bij deze theorie gezet. Maarten Luther meende dat **sela** 'pauze' betekende. Wanneer dit woord voorbij kwam, moest men dus even stil zijn zodat nagedacht kon worden over de net gezongen tekst. Geregeld is verder gesuggereerd dat **sela** moet worden opgevat als een aansporing tot lofprijzing of aanbidding.

De term komt overigens niet alleen in het bijbelboek Psalmen voor. In Habakuk, het achtste boek van de kleine profeten, is het begrip ook drie keer te vinden. In de Septuagint, de Griekse vertaling van de Tenach of Hebreeuwse Bijbel, is **sela** vertaald als 'diapsalma'.

Sela (Hebreeuws: סֵלָה) is een vaak terugkerend woordje in de Bijbelse Psalmen. Het wordt beschouwd als markering van een rustpunt voor de zang, bijvoorbeeld aan het einde van een strofe. Het woord komt dus niet alleen in het boek Psalmen voor, maar ook in de Psalm van Habakuk 3. **einde extra informatie.**

En verder **"Welzalig de mensen wier sterkte in U is"**. Is dat zo, of gaan we in dit tranendal door eigen kracht, naar eigen inzicht, of zoeken we hulp bij mensen, bij onze voorganger, bij onze oudsten in de kring of kerk, of zoeken we werkelijk onze kracht in Hem? Dan gaan wij voort van kracht tot kracht, van sterkte tot sterkte, van overwinning tot overwinning. **"welzalig de mensen wier sterkte in U is, in wier hart de gebaande wegen zijn"**.

Ja, dat is de voorwaarde, of in ons hart de gebaande weg is en we weten dat begint bij de bekering. Ons hart is een woestijn waar geen wegen zijn, alleen maar doolwegen. De profeet Jesaja kondigde in **Jes. 40:3** al aan. **"Hoor, iemand roept: Bereidt in de woestijn de weg des Heren, effent in de wildernis een baan voor onze God"**.

Dat is bij onze radicale bekering: ons hart voor Hem bereid zodat Hij daarin Zijn gebaande weg kan maken en die moet ook gebaand blijven.

Ik wil u erop attent maken dat in onze vertaling staat **"zijn"**, onder andere de Engelse vertaling. Dat is niet in strijd met elkander want alleen Uw weg in ons, in uw en mijn hart, is de werkelijke weg. **"Ik ben de weg, de Waarheid en het Leven"**. Jezus brengt alleen de gebaande weg in ons hart, want Hij Zelf is de levende Weg. **Psalm 84:7 "Als zij trekken door een dal** (dat jammerdal van balsemstruiken) **van balsemstruiken, maken zij het tot een oord van bronnen"**.

Dat is toch iets wonderbaars. Men weet niet of de Psalmddichter hier op een bepaald dal doelde waar sommige Israëlieten doorheen moesten als ze optrokken naar Jeruzalem, maar dat maakt ook weinig uit want het heeft een geestelijke betekenis. In ieder geval was het een dal van dorheid **"woestijnstruiken"** staat er eigenlijk, struiken die alleen op hoge zanderige gronden nog kunnen groeien. **"maken zij het tot een oord van bronnen"**.

Het Hebreeuwse woord voor **"maken"** mogen we hier eigenlijk ook vertalen met **"stellen"** of **"zetten"**. Hoe dan ook, dat dal veranderde niet, het bleef even dor en doods met gebrek aan het nodige water. Deze pelgrim had dezelfde ervaring als eens de Samaritaanse vrouw had: Zij komt met haar kruikje midden op de dag bij de put om water te putten en treft daar dan de Jezus aan.

Hij vraagt haar: **"Geef Mij te drinken"**, ze verwondert zich erover dat Hij als Jood, een Samaritaanse vrouw aanspreekt, maar dan zegt Jezus tegen haar: **"Vrouw als gij wist wie het was die tot u zeide, geef Mij te drinken, Hij zou u levend water hebben gegeven; want het water dat Ik u zal geven zal worden tot een fontein van levend water, springende tot in het eeuwige leven"**.

Dus een fontein tijdens de hele pelgrimsreis totdat wij komen daar waar de eeuwige bron vloeit. Als in ons hart de wegen van de Heer zijn dan stellen we dat dal **"tot een dal van bronnen"**. De Oude Vertaling spreekt van **"fonteinen"**.

Hier zien we de fonteinchristenen: ze hebben geen gebrek, ook niet tijdens hun pelgrimsreis, zij stellen het tot een oord van fonteinen, van bronnen, ze maken het zo. Eigenlijk geloof ik dat **'maken'** niet zo'n goede vertaling is, want dat dal veranderde niet, er kwamen geen werkelijke fonteinen, maar zichzelf waren die fonteinen. En daarom trokken ze zingend, lovend en prijzend verder. **"ook hult de vroege regen het in zegeningen"**.

We weten uit de Schrift dat Jacobus zegt: **"de landman wacht op de kostelijke vrucht tot de vroege of spade regen er op gevallen is"**, want dat moet het laten rijpen. Ik geloof dat we aan het einde van onze pelgrimsreis die wonderbare stromen van zegen uit de hemel ook weer nodig hebben. De vroege regen kwam al op de Pinksterdag en het zal afgesloten worden als de Pinksterdag zijn voleinding krijgt en de Gemeente ingaat in dat huis met de vele woningen.

"Zij trokken door een dal en **"maken (of "stellen") het tot een oord van bronnen en ook hult de vroege regen** (een andere vertaling zegt **"lente- of voorjaarsregen") het in zegeningen"**.

Een bron van binnen, van levend water en een bron van boven, dat wil zeggen altijd. Als wij door het geloof op de Heer vertrouwen en onze persoonlijke relatie met Hem dag aan dag onderhouden, zodat wij vervuld blijven met Zijn Geest en met Zijn liefde, dan zal die bron in ons zijn en altijd opspringen. Diegenen zal de Heer ook eren en nog meer geven van Zijn wonderbare regen om ze tot volle zegen te brengen, tot volle wasdom, tot volle rijpheid van de vrucht, de vrucht des Geestes. Opdat wij niet arm ingaan, maar een rijke ingang hebben straks, in Zijn eeuwig Koninkrijk.

Als wij door het geloof arm zijn, blijven we dikwijls arm; maar als ons geloof rijk wordt gemaakt door de levende Heer, dan komt er steeds meer bij. Jezus zegt: **"Die heeft die zal gegeven worden, en die niet heeft zal genomen worden ook wat hij heeft"**. Ook voor deze eindtijd is dat een ernstig woord.

Onderhouden wij in ons leven een springfontein van levend water? Die Samaritaanse vrouw vergat haar kruikje, ze liet het staan bij de bron en dacht er niet meer aan, maar ze ging terug naar Sichem en verkondigde dat ze Hem gevonden had, de Messias, de Christus, de Zoon van de levende God. In haar was een fontein gekomen en er kwam een opwekking in die stad, omdat zij de Heer geloofde en zich liet geven wat de Heer haar beloofde: ze ontving dat wonderbare levende water en werd een fonteinchristen.

Waar zijn vandaag de fonteinchristenen? **"Als ze trekken door een dal van balsemstruiken, maken zij het tot een oord van bronnen"**. (**"van fonteinen"**). Ook hult de vroege regen het in zegeningen, let op, **meervoud!** **"Zij gaan voort van kracht tot kracht"**, door deze zelfde Heilige Geest die de levende Heer in ons brengt, de levende God en overwinnaar van hel en dood en wereld, de overwinnaar van zonden en vlees, die in ons woont en Zijn machtige overwinnaars werk aan u en mij mededeelt opdat wij door Hem meer dan overwinnaars zullen zijn.

Dan gaan we voort in Zijn kracht van kracht tot kracht, want er zijn bronnen ontsloten in deze dorre plaats, een springfontein in u van levend water, komend van een geopende hemel. Een andere vertaling zegt: **"zodat poelen vol water worden"**.

Heerlijk als de poelen die er vandaag zijn in de Gemeente van Jezus vol water worden, dorre poelen die zullen overlopen van water. God zou ik ervoor danken. Hij die bij machte is veel meer te doen dan wij beseffen, Hij kan het ook nu doen en geven. Hij wacht tot u geloof hecht aan Hem die de waarmaker is van Zijn eigen Woord, het levende Woord.

Water in overvloed, wat is dat voor water? Allereerst water tot reiniging, want we hebben allemaal dagelijks een reiniging nodig in deze boze en besmeurde wereld, van wat dagelijks op ons afkomt, zien en horen; we hebben dat reinigingswater hard nodig opdat we rein blijven zullen door Hem.

Maar we hebben dat water ook nodig voor verkwikking, want het is soms wel eens heel moeilijk, maar Zijn water verkwikt ons en lest onze dorst. Daarom zegt deze Psalmddichter: **"Mijn ziel verlangt, ja smacht"**, dat is een geweldige dorst naar levend water.

Mocht er zo'n dorst naar levend water ontstaan in al Gods kinderen, opdat gaat gebeuren wat de Heer heeft gezegd: **"Wie dorst kome tot Mij en drinke in dat geloof want stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien"**. Stromen, geen gebrek meer. Water tot reiniging, water tot verkwikking, water tot heiliging en ook water tot vertroosting en bemoediging.

"Zij gaan voort van kracht tot kracht en verschijnen voor God in Sion". Ze komen er juichend door, door deze boze tijd, door dit dal. Meer dan overwinnaars door Hem. Het wordt zelfs een bron van zegen, want wat erin dat jammerdal ook voor belemmeringen, moeilijkheden en problemen zijn, alles verandert in zegeningen. Geloof u dat?

Vaak zeggen broeders en zusters die een moeilijke tijd door gingen later: **"ik had die tijd niet willen missen, want toen heb ik pas ervaren hoe groot en heerlijk de Heer is, in die tijd was Hij mij zo dicht nabij, in die tijd heb ik Zijn vertroosting zo mogen ervaren, Zijn bemoediging, Zijn kracht, en**

ook mijn reiniging". Ziet u, die dorre moeilijke plaats, dat dal van tranen, wordt dan een dal van zegeningen. En ze gaan voort van kracht tot kracht en verschijnen voor God in Sion.

Ik zei u al dat het vliegtuig via radar en radio is verbonden met de luchthaven tot het moment van landen, wanneer het ineens uit de mist of de wolken komt en het voor zich de veilige landingsbaan ziet en alles klaarstaat om het te ontvangen.

Nog veel meer geldt dit voor de pelgrim in deze tijd. Het kan nog een korte tijd zijn en Hij die beloofd heeft, zal er zijn en niet op Zich laten wachten. Ja, Hij komt! Laten we dan ook de moed niet opgeven, want daar is geen reden voor. De Heer wil ons juist in deze tijd bijzondere zegeningen geven, zo lang wij nog in dit jammerdal vertoeven.

Het is dezelfde Heilige Geest die ons nu vertroost, bemoedigd en verkwikt, die ons van de Heer rijkelijk geschonken wordt. Die zelfde Heilige Geest zal ons op het juiste ogenblik daar doen komen waar we naar toe gaan; Hij zal ons de weg en de deur van het Vaderhuis doen vinden, waardoor we binnengaan.

Zo gebeurde het ook bij die eenvoudige broeder in het geloof, Simon, die, staat er, vervuld was met de Heilige Geest. Hij had door de Heilige Geest een Godsspraak ontvangen dat hij niet zou sterven voordat hij de Christus, de Zoon van God zou zien. Dan op een dag leidde de Heilige Geest hem in de Tempel net op het uur dat Jozef en Maria binnen kwamen om het kind op te dragen en hij nam het in zijn armen en loofde en verheerlijkte God; met een stem vol van de Heilige Geest aanbad hij zijn God en Heiland.

Een godsspraak; ik heb geen godsspraak dat ik niet sterven zal voordat de Heer komt, maar ik heb wel de godsspraak dat ik er straks bij zal zijn en dat ik Hem zal zien en als de Heer mij voor die tijd doet ontslapen, dan ben ik er nog eerder.

Henoch werd ineens weggenomen van deze boze aarde, want dat was het toen ook, er was geen redden meer aan en God moest met het gericht van de zondvloed komen. Maar Henoch, staat er, wandelde met God.

Daar gaat het om: wandelen we in het geloof met de levende God, dan wandelen we net zo lang totdat God ons bij de hand neemt, totdat Hij zegt: *"nu is je wandel op aarde afgelopen en nu kom je maar in Mijn huis verder wandelen"*. Heerlijk! Henoch wandelde met God en hij was er niet meer, want God had hem weggenomen.

Zo was het ook met Elia: hij wandelde met God en ging naar een woestijn, hij moest over de Jordaan de woestijn intrekken, dat was het laatste deel van zijn pelgrimsreis. Maar hij wist dat die woestijnreis niet zou eindigen voordat hij weggenomen werd, want God had hem gezegd dat het zover was. En na een korte wandeling in die dorre woestijn kwam er een vurige wagen en vurige paarden en nam Elia op ten hemel.

Wandelen wij ook met de Here? Het is het laatste uur van onze pelgrimsreis. Neem deze Psalm mee, dit wonderbare gedicht dat ook een lied is. Laat het niet alleen een gedicht zijn in uw hoofd maar vooral in uw hart en zing het ook met uw hart en mond. Laat dit pelgrimslied u bemoedigen en versterken, want het goede zal de Heer niet onthouden aan hen die onberispelijk wandelen.

"Here der heerscharen, welzalig de mens (de man en de vrouw) die op U vertrouwt".

Amen!

Info Bijbelstudie Centrum

Alle studies op onze Website zijn als volgt te bereiken. Dit naar aanleiding van verschillende verzoeken.

Type in:

bijbelstudiecentrum.nl

Dan komt u op onze Website.

Ga naar rechts boven (horizontale lijnen)

Klik hierop en dan volgt er een keuze menu.

Klik dan op studies en dan komt u op de lijst met alle studies die wij hebben geplaatst.

Alle onderwerpen staan alfabetisch gerangschikt.

Kies een studie uit door er op te klikken.

Veel succes en Gods Zegen.

Het Bijbelstudie Centrum.